

පාල සහ සේන සමයයේ බුද්ධ ප්‍රතිමාවෙහි රුප හේද

මැදගේ පාලින්ද රසාන්තීත් මැදගේ¹

බුද්ධ ප්‍රතිමාව ලොවට මූලින් ම බිජ වූ බව පිළිගන්නේ කණ්ඩක රාජ්‍ය සමයේයි. පසුව බුද්ධ ප්‍රතිමා නිර්මාණය ගාන්ධාර, මථුරා, ගුජරාත් හා අමරාවත් යුගයන්හි සුවිශේෂ ලක්ෂණ සහිතව නිර්මාණය විය. අවසන් වරට ඉන්දිය තුමියෙහි බුද්ධ ප්‍රතිමාව නිර්මාණය වන්නේ පාල හා සේන යුගයවල දී ය. මෙකි යුගවලට වඩා පාල හා සේන යුගවලට අයත් ඉන්දිය බුද්ධ ප්‍රතිමාව කැපීපෙනෙන්නේ බොද්ධාගමික ලක්ෂණ මෙන් ම ඒවායෙහි හින්දු ආගමික ලක්ෂණ ද සම්මුණුණය වූ බුද්ධ ප්‍රතිමා නිර්මාණය කෙරෙහි දිල්පින්ගේ අවධානය යොමු වීම යි. මේ නිසා ගාක්ෂමුනි ගොතම බුදුන් නියෝජනය වන බුද්ධ ප්‍රතිමා වෙනුවට දානී බුදුවරුන් නිරුපණය වන ප්‍රතිමා කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු විය. මේ පත්‍රිකාවේ අරමුණ වන්නේ ඒකී මහායාන සහ තාන්ත්‍රික ලක්ෂණ පිළිබැඳු කරන බුද්ධ ප්‍රතිමාවල රුපහේද අධ්‍යායනය කිරීම යි. මේ ප්‍රතිමා නිර්මාණය කිරීම උදෙසා කළුගල් මෙන් ම මැටි තඹ ලෝකඩ ලි පිත්තල රන් අලේපිත තඹ ආදි අමුදව්‍ය ද උපයෝගී කරගන්නා ලද ප්‍රතිමා පහකි. ඒවා නම්, අක්ෂේප්‍යය, වෛවෝචන, අමිතාහ, රත්නසම්භව හා අමෝසසිද්ධී ආදිය යි. සම්ප්‍රදායික විවරය වෙනුවට දෙවුර වසා ඇති වස්තුය පාදාන්තය දක්වා ද ශිර්ෂ පලදනා ප්‍රහා මණ්ඩලය මුදා හාවිතය මෙන් ම උදරය ගැරිරයේ අනෙකුත් අවයවවලට සාපේක්ෂ ව කෙටි සහ පසුකාලීන ව දිගටි අත්ථය සහ ගාරීරක ලක්ෂණ බුද්ධ ප්‍රතිමාවෙහි රුපහේදවලට එකතු විය. හිටි බුද්ධ ප්‍රතිමාවන්ට සාම්ප්‍රදායික ව භාවිත වූ අහය හා වරද මුදාවලට අමතර ව විතරක මුදාව ද, හිඳි පිළිම සඳහා භුම්පර්ජ, ධරුමවතු, වරද හා දානී මුදා ප්‍රහේදයකින් තොර ව භාවිත වූ බව පෙනේ. ගොතම බුදුන් වහන්සේගේ විවිධ අවස්ථා මුදා මගින් නිරුපණය මුල් යුගවල දී සිදු වුවත් මේ යුගයේ දී මහායාන බුදුන්වරුන් හඳුනාගැනීමට මේ මුදා භාවිත විය. ඒ අනුව ධරුමවතු මුදාව මගින් වෛවෝචන ද, භුම්පර්ජ මුදාව මගින් අක්ෂේප්‍යය ද, වරද මුදාව මගින් රත්නසම්භව ද, දානී මුදාව මගින් අමිතාහ ද, අහය මුදාව මගින් අමෝසසිද්ධී ද, නියෝජනය විය. මේ අමතර ව දානී බුදුවරුන් සමග හාර්යාවන් දැක්වීම ද මේ යුගයේ ජනාශ්‍ය වූ බව පෙනේ. මේ අනුව සැලකීමේ දී කුඩා ගුප්ත යුගවලට වඩා පාල සහ සේන යුගවලට අයත් බුද්ධ ප්‍රතිමාවන්හි රුපහේද වෙනස් ආකාරයට ඉදිරිපත් වූ බව පැහැදිලි ය.

ප්‍රමුඛ පද: බුද්ධ ප්‍රතිමාව, මහායාන සහ තාන්ත්‍රික ලක්ෂණ, රුපහේද, මුදා, ආගමික ලක්ෂණ

¹ ලේන කළා අධ්‍යාපනාංශය